EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.9.2022
COM(2022) 433 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Anden årsrapport om screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen

{SWD(2022) 219 final}

INDLEDNING

Denne rapport er Europa-Kommissionens anden årsrapport om anvendelsen af EU's forordning om screening af udenlandske direkte investeringer ("forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer" eller "forordningen").

Rapporten dækker året 2021[1] og skaber gennemsigtighed for så vidt angår gennemførelsen af screeningen af udenlandske direkte investeringer i EU og udviklingen i de nationale screeningmekanismer. Den bidrager til Unionens ansvarlighed på et område, hvor det i betragtning af de sikkerhedsinteresser, der står på spil, hverken er muligt eller hensigtsmæssigt at sikre gennemsigtighed i forbindelse med individuelle transaktioner.

Den er baseret på rapporter fra de 27 medlemsstater og andre kilder og består af fire kapitler:

- kapitel 1 om tendenser og tal vedrørende udenlandske direkte investeringer i EU
- kapitel 2 om den lovgivningsmæssige udvikling i medlemsstaterne
- kapitel 3 om medlemsstaternes screeningaktiviteter
- kapitel 4 om EU-mekanismen for samarbejde om screening af udenlandske direkte investeringer.

Denne årsrapport vedtages samtidig med årsrapporten om kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse. Både screening af udenlandske direkte investeringer og kontrol med udførsel er vigtige værktøjer til strategisk handels- og investeringskontrol med henblik på at garantere sikkerheden i Den Europæiske Union.

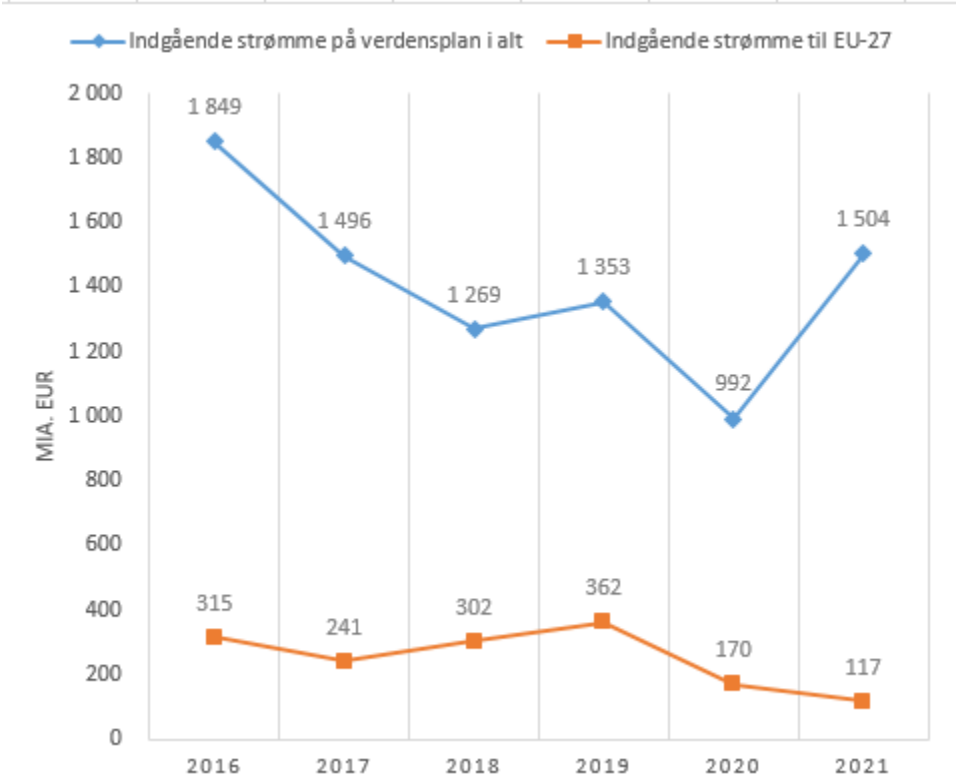
[1] Den første årsrapport dækkede en kortere periode, dvs. fra den 11. oktober 2020 til den 30. juni 2021. Der er derfor overlapning med nærværende rapport, som også omfatter perioden fra den 1. til den 30. juni.

KAPITEL 1 — UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGER I DEN EUROPÆISKE UNION — TENDENSER OG TAL

I 2021 steg de udenlandske direkte investeringer på verdensplan igen efter afmatningen i 2020 som følge af covid-19. De indgående strømme af direkte investeringer på verdensplan var på 1,5 bio. EUR i 2021 (**figur 1**), og der kunne konstateres en stigning på +52 % i forhold til 2020 og en stigning på +11 % i forhold til niveauet før covid-19 i 2019.

EU bidrog til den globale genopretning i 2021 med 117 mia. EUR i indgående udenlandske direkte investeringer — 8 % af de direkte investeringer på verdensplan (27 % i 2019), hvilket svarer til et fald på 31 % i forhold til niveauet i 2020 og et fald på -68 % i forhold til 2019. EU's resultat er drevet af faldet i indgående udenlandske direkte investeringer i Irland, Tyskland og Luxembourg og af desinvesteringer i Nederlandene[2].

Figur1: Indgående strømme af udenlandske direkte investeringer i verden og i EU

Kilde: OECD-data, udtrukket den 29. april 2022. Dataene henviser til indgående strømme af udenlandske direkte investeringer.

I 2021 resulterede stærke aktiemarkeder og fornyet tillid i erhvervslivet i øgede fusioner og overtagelser samt greenfieldtransaktioner på verdensplan, men endnu ikke i EU27[3] (**figur 1**), til trods for faldet i den samlede tilstrømning af udenlandske direkte investeringer. Antallet af

[2] OECD FDI IN FIGURES, april 2022.
[3] Pitchbook, Global M&A report, 2021.

overtagelser og greenfieldinvesteringer i EU steg med henholdsvis +32 % og +12 % i forhold til 2020[4].

Overtagelserne lå dog fortsat 9 % under det niveau, der blev nået i 2019. For så vidt angår greenfieldinvesteringer var forskellen i forhold til året før pandemien på -39 %.

Den opadgående tendens i de akkumulerede strømme af udenlandske transaktioner i EU27 bekræfter EU-landenes åbenhed over for udenlandske investeringer på trods af afmatningen som følge af covid-19-pandemien (**figur 2**) med en gennemsnitlig stigning på over 2 100overtagelser og 3 200 greenfieldinvesteringer om året i de seneste fem år.

Figur2: Akkumuleret antal transaktioner i EU27 om året for 2015-2021

Kilde: Udarbejdet af JRC på grundlag af data fra Bureau van Dijk, udtrukket den 22.2.2022. Dataene for 2015 svarer til tilstrømningen af udenlandske direkte investeringer i 2015, mens dataene for de efterfølgende år svarer til den akkumulerede sum af de årlige strømme.

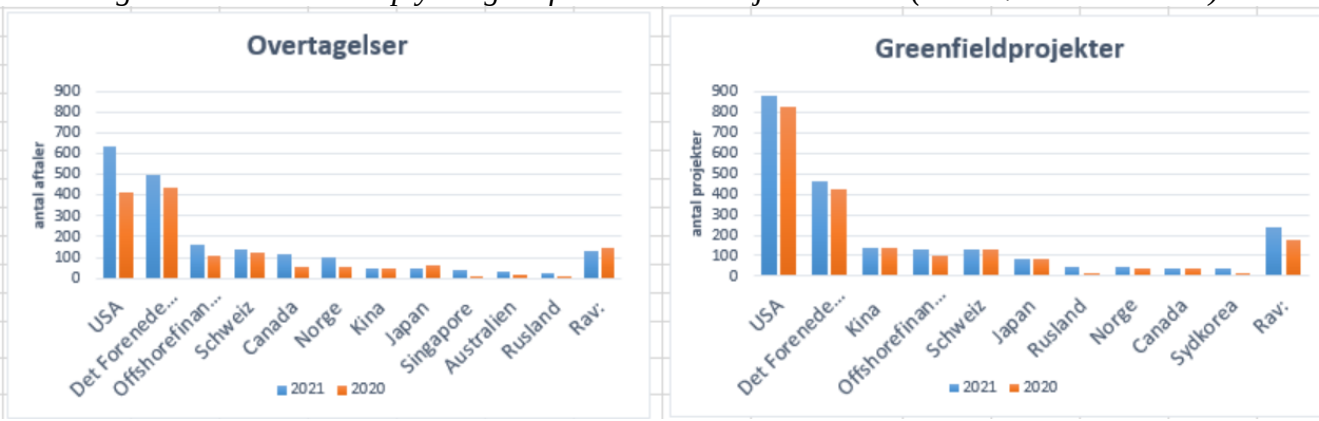
Dataene fra år til år efter udenlandsk jurisdiktion viser en stigning i antallet af aftaler og projekter for de fleste oprindelseslande i 2021 (**figur 3**). USA var den største udenlandske investor i 2021 og tegnede sig for 32,3 % af alle overtagelser og 39,4 % af greenfieldinvesteringerne, efterfulgt af Det Forenede Kongerige med henholdsvis 25,6 % og 20,9 %. Bemærkelsesværdige undtagelser er Kina og Japan, som begge ligger under niveauet i 2020. Især Kina, som tegnede sig for 2,3 % af alle udenlandske overtagelser i 2021 (et fald fra 3,4 % i 2020) og 6 % af greenfieldinvesteringerne (et fald fra 7,1 % i 2020), fik ikke gang i indgåelsen af aftaler, til trods for at nogle store

[4] GLOSSAR: Udtrykket "udenlandsk investor" anvendes til at identificere ikke-EU-enheder (virksomheder eller personer), der erhverver kapitalandele eller iværksætter greenfieldinvesteringsprojekter (kort sagt: "greenfieldprojekter" eller "greenfieldinvesteringer") i EU. Udtrykkene "udenlandsk" og "ikke-EU" anvendes i flæng. I hele teksten henviser "overtagelser" til erhvervelser af kapitalandele i EU-virksomheder, hvad enten der er tale om fusioner og overtagelser eller andele på under 50 %, men over 10 % af kapitalen, og "transaktioner" henviser til summen af overtagelser og greenfieldinvesteringer. Udenlandske transaktioner er transaktioner, hvor investoren har en endelig ejer uden for EU. Den endelige ejer er en enhed, som direkte eller indirekte ejer mindst 50,01 % af den direkte investors aktier.

annoncerede fusioner og overtagelser samt greenfieldinvesteringer øgede værdien af kinesiske investeringer til 9 mia. EUR i 2021 (en forøgelse fra 6,5 mia. EUR i 2020).

Den strenge kinesiske kapitalkontrol og koncentrationen af investeringsaktiviteter i centrale industrisektorer påvirkede antallet af indgåede kinesiske aftaler negativt i 2021[5]. Mens de fleste jurisdiktioner i 2021 nåede op på niveauet for erhvervelse af kapitalandele før covid-19, og nogle af dem endda forbedrede sig i forhold til niveauet i 2019[6], lå greenfieldinvesteringsprojekterne fortsat på et lavere niveau end i 2019. Den eneste undtagelse er offshorelandene[7] (133 projekter i 2021, en stigning fra 106 i 2019) og Rusland[8] (46 projekter i 2021, en stigning fra 20 i 2019).

Figur3: Antal erhvervelser af kapitalandele (til venstre) og greenfieldinvesteringer (til højre) i 2021 og 2020 — Nærmere oplysninger efter udenlandsk jurisdiktion (de ti største investorer)*

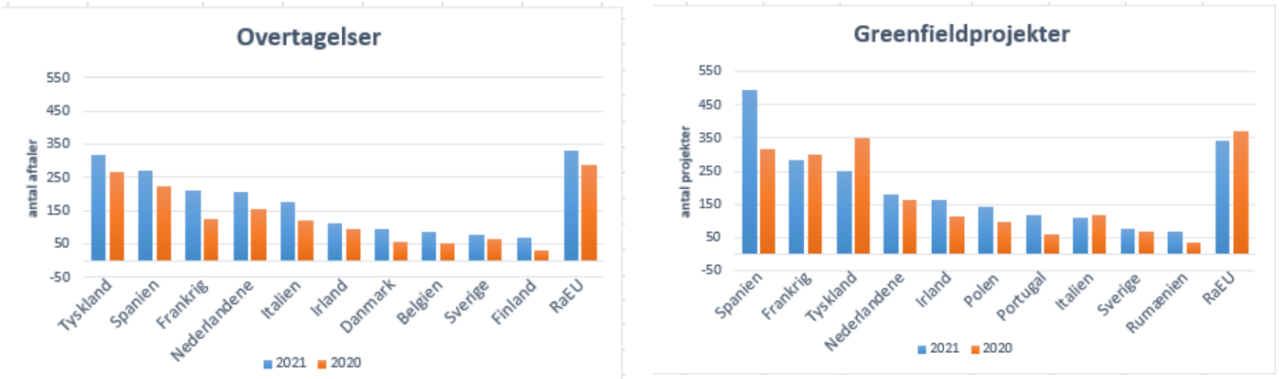
Kilde: Udarbejdet af JRC på grundlag af data fra Bureau van Dijk, udtrukket den 22.2.2022. Offshorefinanscentre: Offshorefinanscenter[9]. Rav: resten af verden. (*) Erhvervelser af kapitalandele på over 10 % af kapitalen i EU-virksomheden.

Trods analytikernes positive forudsigelser for 2022, som skyldtes forventningen om, at den værste del af pandemien var overstået, er håbet hurtigt svundet ind med det usikre forretningsklima, der er en følge af Ruslands uprovokerede og uberettigede invasion af Ukraine. De økonomiske virkninger af den kraftige stigning i energiomkostningerne (som allerede havde en virkning forud for invasionen) og råmaterialeomkostningerne og omfanget af de økonomiske konsekvenser af forstyrrelserne i forsyningskæden, navnlig for kritiske råmaterialer og kritiske teknologier, og svagere global aktivitet og handel, som endnu ikke er blevet vurderet fuldt ud, vil påvirke det tempo, hvormed der indgås aftaler i EU, hvilket potentielt kan føre til en nedjustering af de indledende positive forventninger til 2022.

[5] Se analysen af kinesiske investeringer, Rhodium (2022).
[6] Dette er tilfældet for f.eks. USA, offshorelandene, Canada og Norge.
[7] De vigtigste offshorefinanscentre efter antal fusioner og overtagelser eller greenfieldprojekter er (i alfabetisk rækkefølge): Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Caymanøerne, Kanaløerne og Mauritius. Den fuldstændige liste over offshorefinanscentre findes f.eks. i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene: Opfølgning af Kommissionens meddelelse "Åbenhed over for udenlandske direkte investeringer under samtidig beskyttelse af væsentlige interesser" (SWD(2019) 108 final af 13.3.2019).
[8] Yderligere oplysninger findes under "Russisk besiddelse af kapitalandele i Europa (EU27)" i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.
[9] Jf. fodnote 7.

Antallet af transaktioner efter målland i EU viste en udbredt stigning i antallet af udenlandske transaktioner i 2021 sammenlignet med 2020 (**Figure 4**). Tyskland var med en andel på 16,4 % af alle udenlandske investorers overtagelser den største destination i 2021 og registrerede en stigning på 20 % i antallet af transaktioner i forhold til 2020, efterfulgt af Spanien, Frankrig og Nederlandene med en andel af udenlandske transaktioner på henholdsvis 13,8 %, 10,7 % og 10,5 % og tocifrede årlige vækstrater i forhold til det foregående år. I 2021 rangerede Spanien højest på listen over de største modtagere af udenlandske greenfieldinvesteringer i EU (22,2 % af det samlede antal), foran Frankrig og Tyskland med en andel på henholdsvis 12,7 % og 11,2 %. De to sidstnævnte lande var sammen med Italien de eneste blandt de ti største modtagere af greenfieldinvesteringer, hvor antallet af udenlandske projekter ikke steg i 2021 i forhold til 2020[10].

Figur4: Antal erhvervelser af kapitalandele (til venstre) og greenfieldinvesteringer (til højre) i 2021 og 2020 — Nærmere oplysninger efter destinationsland (de ti største modtagere i EU)*

Kilde: Udarbejdet af JRC på grundlag af data fra Bureau van Dijk, udtrukket den 22.2.2022. RaEU står for resten af EU. (*) Erhvervelser af kapitalandele på over 10 % af kapitalen i EU-virksomheden.

En nærmere undersøgelse af de sektorer, som er genstand for udenlandske investeringer, viser, at IKT (informations- og kommunikationsteknologi) og fremstillingsvirksomhed driver stigningen i udenlandske transaktioner i EU (**figur 5**[11]). IKT rangerede højest med hensyn til overtagelser og næsthøjest med hensyn til greenfieldinvesteringer (efter detailhandel) med 30 % af alle nye overtagelser og 15,4 % af alle nye greenfieldinvesteringer i 2021, hvilket svarer til en vækst på henholdsvis 34 % og 15 % i forhold til 2020. Fremstillingsvirksomhed, der tegner sig for 25,9 % af de samlede udenlandske overtagelser og 12 % af de udenlandske greenfieldinvesteringer, rangerede næsthøjest og kunne i 2021 registrere en stigning på henholdsvis +38 % og +12 % i forhold til det foregående år.

I alle de vigtigste sektorer kom der ny fremgang i de udenlandske transaktioner i forhold til 2020, hvorved de i visse kategorier nåede op på eller endda overgik niveauet før covid-19. Med hensyn til erhvervelser af kapitalandele er niveauet i 2019 blevet nået for bl.a. IKT, liberale og videnskabelige tjenesteydelser og bygge- og anlægsvirksomhed med en stigning på henholdsvis

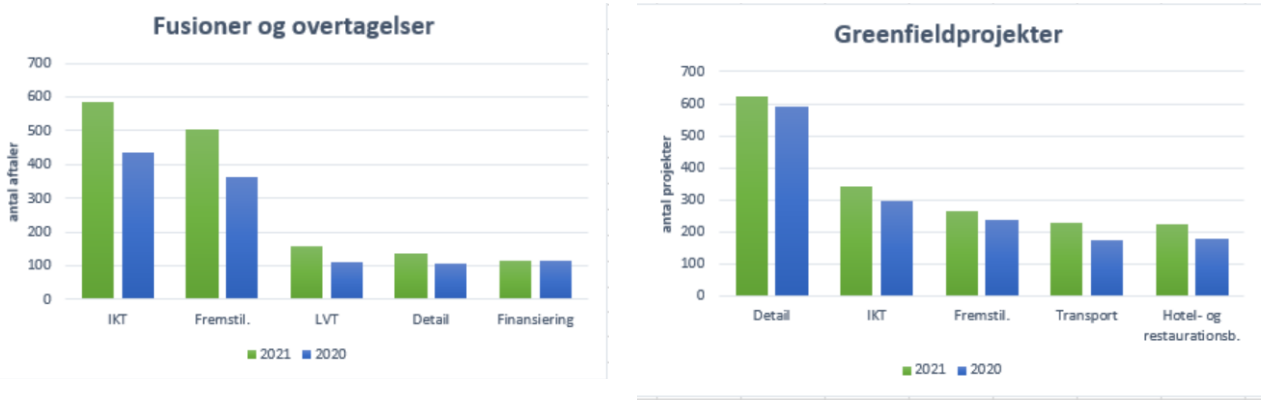
[10] Den stigning i greenfieldinvesteringerne, som gruppen resten af EU fremviser, er drevet af Ungarn, Den Tjekkiske Republik og Grækenland. Ungarn modtog i 2021 2,4 % af alle udenlandske greenfieldprojekter i EU, hvilket er en stigning på 38 % i forhold til 2020. Med 1,5 % af alle udenlandske greenfieldinvesteringer registrerede Den Tjekkiske Republik i 2021 en stigning på +50 % i forhold til 2020, og Grækenland (1,4 % af alle udenlandske greenfieldinvesteringer) registrerede en stigning på +63 %.

[11] De anvendte kategorier henviser til den overordnede struktur i NACE rev. 2, jf.: https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2.

+27 %, +8,3 % og +10 % i 2021 i forhold til 2019. Udenlandske greenfieldinvesteringer er derimod mere modstandsdygtige over for genopretning.

Med undtagelse af hotel- og restaurationsbranchen ligger greenfieldinvesteringerne i 2021 under niveauet i 2019, men udviklingen er positiv efter styrtdykket i 2020.

Figur5: Antal overtagelser (til venstre) og greenfieldinvesteringer (til højre) i 2021 og 2020 — Efter NACE-sektor (de fem største kategorier)

Kilde: Udarbejdet af JRC på grundlag af data fra Bureau van Dijk, udtrukket den 22.2.2022. LVT står for liberale, videnskabelige og tekniske tjenesteydelser (Nace. rev2, hovedafdeling M), der bl.a. omfatter FoU-faciliteter. IKT står for information og kommunikation (Nace. rev2, hovedafdeling J).

Yderligere oplysninger

Yderligere oplysninger om ovenstående tal findes i afsnit 1 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Heri fremlægges der yderligere data om virkning og genopretning pr. medlemsstat og sektor, hjemstedet for udenlandske investorer i EU samt udenlandsk statslig deltagelse i udenlandske investorer i EU.

KAPITEL 2 — DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE UDVIKLING I MEDLEMSSTATERNE I 2021

EU's forordning om screening af udenlandske direkte investeringer og EU-medlemsstaternes mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer

Selv om EU's forordning om screening af udenlandske direkte investeringer ikke kræver, at medlemsstaterne indfører en national screeningmekanisme[12], tilskynder Europa-Kommissionen fortsat medlemsstaterne, både på politisk og teknisk plan, til at vedtage, tilpasse og gennemføre nationale screeningmekanismer. Senest opfordrede Europa-Kommissionen medlemsstaterne til at oprette en fuldt udbygget screeningmekanisme i vejledningen fra 2020 til medlemsstaterne om, hvordan man anvender screening af udenlandske direkte investeringer i tider med en folkesundhedsmæssig krisesituation og økonomisk sårbarhed i EU[13], og i vejledningen fra 2022 til medlemsstaterne om udenlandske direkte investeringer fra Rusland og Belarus[14].

Europa-Kommissionen fremmer aktivt denne udvikling i alle medlemsstater og fremmer fremskridt og tilpasning af de nationale lovgivningsprocesser. I hele 2021 har Europa-Kommissionen bistået medlemsstaterne med teknisk og politisk vejledning, tekniske møder og informationsudveksling, herunder udveksling af bedste praksis.

På trods af dette regelmæssige samarbejde og en række betydelige ligheder mellem de nationale screeningmekanismer udviser medlemsstaterne dog fortsat væsentlige forskelle med hensyn til, hvad der udgør en formel screening af en udenlandsk direkte investering, de gældende tidsfrister, det sektorspecifikke anvendelsesområde, meddelelseskrav og andre elementer. Europa-

[12]Artikel 3 i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer fastsætter imidlertid en forpligtelse for hver EU-medlemsstat, der har en mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer, til at sikre, at en sådan mekanisme:
• omfatter konkrete tidsfrister
• er gennemsigtige og ikke indebærer forskelsbehandling
• giver mulighed for at tage hensyn til eventuelle bemærkninger fra andre medlemsstater og Kommissionens udtalelser
• giver de berørte parter mulighed for at klage over en negativ afgørelse truffet af en national myndighed for screening af udenlandske direkte investeringer
• opretholder foranstaltninger til at forhindre omgåelse af mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer og dermed forbundne afgørelser.

[13] Vejledning til medlemsstaterne vedrørende udenlandske direkte investeringer og fri bevægelighed for kapital fra tredjelande og beskyttelse af Europas strategiske aktiver, inden forordning (EU) 2019/452 (forordning om FDI-screening) finder anvendelse (EUT C 99 I af 26.3.2020, s. 1): "*(...) Europa-Kommissionen (opfordrer) medlemsstaterne til:*
- Allerede nu i fuldt omfang at gøre brug af dens mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer for at tage hensyn til alle risici i forbindelse med kritiske sundhedsmæssige infrastrukturer, forsyning af kritiske råvarer og andre kritiske sektorer som omhandlet i EU-regelsættet.
- For de medlemsstater, som på indeværende tidspunkt ikke har en screeningmekanisme, eller hvis screeningmekanismer ikke omfatter alle relevante transaktioner, at indføre fuldstændige screeningmekanismer og i mellemtiden anvende alle andre muligheder for at tage højde for tilfælde, hvor erhvervelsen af eller kontrollen med en bestemt virksomhed, infrastruktur eller teknologi ville indebære en risiko for sikkerheden eller den offentlige orden i EU, herunder risici i forbindelse med kritiske sundhedsmæssige infrastrukturer og forsyning af kritiske råvarer."

[14]Meddelelse fra Kommissionen — Vejledning til medlemsstaterne vedrørende direkte udenlandske investeringer fra Rusland og Belarus i lyset af den militære aggression mod Ukraine og de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i Rådets seneste forordninger om sanktioner (EUT C 151 I af 6.4.2022, s. 1).

Kommissionen er derfor fortsat fast besluttet på at støtte tilpasningen af de nationale screeningmekanismer og forventer, at alle 27 EU-medlemsstater snart vil have indført en national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer.

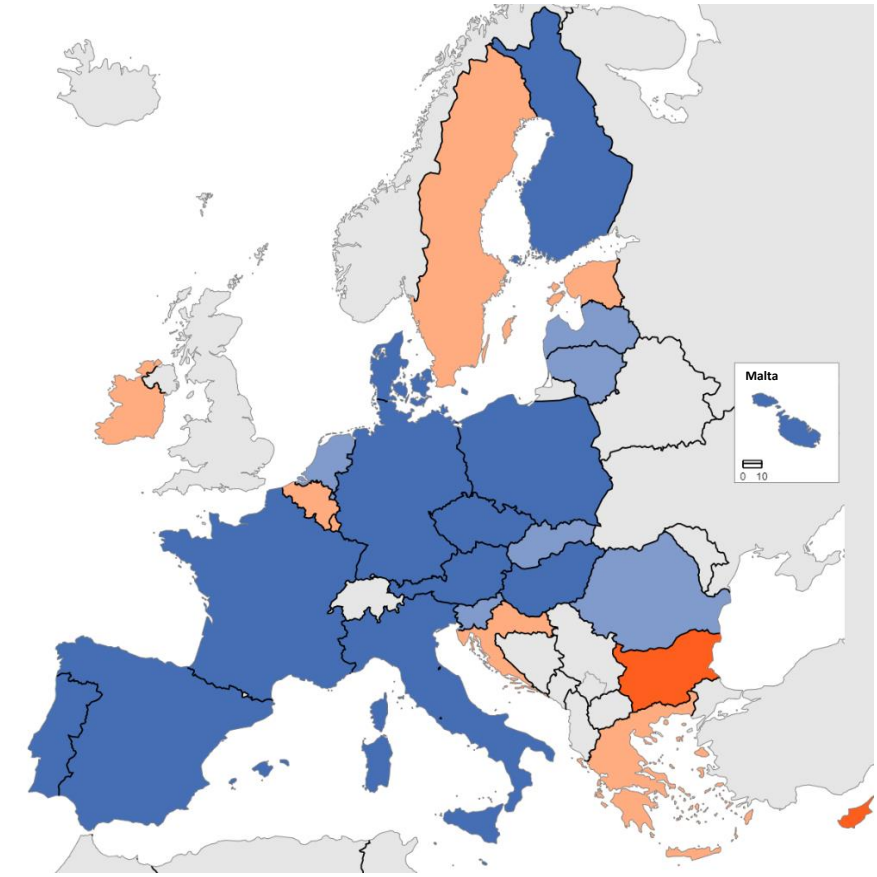
Indførelsen af en national screeningmekanisme i alle 27 medlemsstater er nødvendig for at beskytte Unionen mod potentielt risikable udenlandske investeringer fra tredjelande. En sådan mekanisme vil sikre, at alle 27 medlemsstater og Europa-Kommissionen screener relevante udenlandske direkte investeringer og dermed beskytter medlemsstaternes og Unionens kollektive sikkerhed samt sikkerheden på det indre marked og det meget høje niveau af økonomisk integration, som dette giver mulighed for.

Oversigt over medlemsstater, der har en screeningmekanisme eller er i færd med at oprette en mekanisme

Den globale pandemi og de seneste forstyrrelser i de globale forsyningskæder har sat fokus på den kritiske rolle, som visse nøgleindustrier, såsom sundhedspleje og energi, spiller. Mange EU-medlemsstater har derfor enten vedtaget nye nationale screeningmekanismer eller ajourført og udvidet de eksisterende mekanismer. I 2021 vedtog tre medlemsstater en ny screeningmekanisme, og seks medlemsstater ændrede deres eksisterende mekanisme. Ved udgangen af 2021 havde syv medlemsstater allerede indledt hørings- eller lovgivningsprocesser med henblik på at etablere en national screeningmekanisme. I alt havde to tredjedele af alle EU's medlemsstater i 2021 en lovgivning om screening af udenlandske direkte investeringer. Screening af udenlandske direkte investeringer tager i stigende grad fart i EU.

Kortet nedenfor giver et overblik over EU-medlemsstaternes lovgivningsmæssige status quo.

Medlemsstater med en screeningmekanisme/lovgivningsmæssige
Udarbejdet i juni 2022

Administrative grænser: ©EuroGeographics ©UN-FAO ©Turkstat
Kartografi: Eurostat - IMAGE, 05/2022

EU-medlemsstater med en screeningmekanisme
EU-medlemsstater med en screeningmekanisme og i færd med at ajourføre den eksisterende
EU-medlemsstater uden en screeningmekanisme, men som overvejer, planlægger eller er i færd med at
EU-medlemsstater uden en screeningmekanisme, hvor der ikke er tegn på, at en sådan vil blive oprettet

Meddelelser fra medlemsstaterne til Europa-Kommissionen

Udviklingen i EU-medlemsstaterne i 2021 — mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer

Indtil videre har 25 ud af 27 EU-medlemsstater enten:

- indført en national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer eller
- vedtaget en ny national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer eller
- ændret en eksisterende mekanisme eller
- indledt en hørings- eller lovgivningsproces, der forventes at føre til vedtagelse af en ny mekanisme eller ændringer af en eksisterende mekanisme.

Nedenstående tabel giver et overblik over alle 27 medlemsstaters lovgivningsmæssige situation og udviklingen i 2021[15].

Har indført en national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer	Østrig, Finland, Malta, Polen, Portugal, Slovenien, Spanien
Har ændret en eksisterende mekanisme	Frankrig, Tyskland, Ungarn, Italien, Letland, Litauen
Har indledt en hørings- eller lovgivningsproces, der forventes at føre til ajourføringer af en eksisterende mekanisme	Nederlandene, Rumænien
Har vedtaget en ny national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer	Tjekkiet, Danmark, Slovakiet
Har indledt en hørings- eller lovgivningsproces, der forventes at føre til vedtagelse af en ny mekanisme	Belgien, Kroatien, Estland, Grækenland, Irland, Luxembourg, Sverige
Ingen offentligt bekendtgjorte igangværende initiativer	Bulgarien, Cypern

De fleste ændringer af den nationale lovgivning vedrørte tre emner: opgradering af screeningprocedurer, udvidelse af omfattede sektorer og forlængelse af gyldigheden af nationale mekanismer. **Frankrig** har f.eks. sænket tærsklen for screening af ikke-EU-investorers investeringer og kræver nu også, at investorerne forelægger EU-meddelelsesformularen "formular B"[16] sammen med andre dokumenter. **Tyskland** har indført en række proceduremæssige ændringer (f.eks. tilføjelsen af 16 nye sagsgrupper[17] vedrørende nye/følsomme teknologier), nye tærskler for erhvervelse af kapital og stemmerettigheder, som kræver, at der foretages anmeldelse, samt nye krav til investorer. **Italien** har udvidet anvendelsesområdet for den eksisterende screeningmekanisme. **Letland** har bl.a. udvidet de nationale myndigheders beføjelse til at anmode om yderligere oplysninger fra investorer. **Litauen** har bl.a. tilpasset sin liste over virksomheder og strategiske infrastrukturer, som det anser for vigtige. **Ungarn** har tilføjet yderligere aktiviteter i målvirksomheder, som kræver anmeldelse af planlagte transaktioner, til dets lovgivning. Endelig har flere andre medlemsstater oplyst, at de i øjeblikket planlægger ændringer af deres eksisterende mekanismer.

Nærmere oplysninger om den lovgivningsmæssige udvikling i medlemsstaternes nationale screeninglovgivninger findes i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Europa-Kommissionen fører også en liste over ajourføringer af de nationale lovgivninger[18].

[15]Yderligere oplysninger findes i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

[16]EU-meddelelsesformularen er et forslag til, hvordan medlemsstaterne kan meddele transaktioner til EU's samarbejdsmekanisme.

[17]I den tyske lovgivning beskriver sagsgrupperne sektorer. Hvis den virksomhed, der er forbundet med en transaktion, vedrører en af disse sektorer, skal investorerne således meddele transaktionen til myndighederne, og gennemførelsen af transaktionen ("afslutning") er ugyldig, indtil den er godkendt af de tyske myndigheder.

[18]Listen over screeningmekanismer, som medlemsstaterne har givet meddelelse om, findes på: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2019/june/tradoc_157946.pdf

KAPITEL 3 — MEDLEMSSTATERNES SCREENING AF UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGER

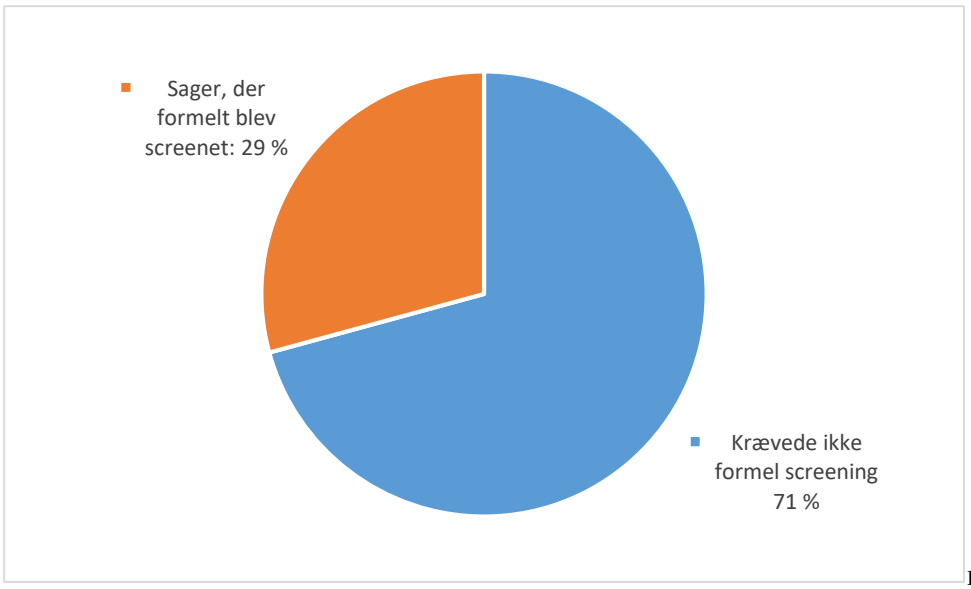
Med forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer oprettes der en samarbejdsmekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer mellem Europa-Kommissionen og EU's medlemsstater. Beslutningen om, hvilke investeringer der skal screenes, godkendes, betinges eller blokeres, træffes af den medlemsstat, hvor investeringen finder sted. De data fra medlemsstaterne, der ligger til grund for dette kapitel, og som samles her, vedrører sager, der er screenet i henhold til deres lovgivning og screeningmekanismer i løbet af 2021.

Samlet set er der i 2021 på nationalt plan modtaget et betydeligt antal anmodninger om godkendelse[19]. I henhold til forordningens artikel 5, som fastlægger medlemsstaternes rapporteringsforpligtelse, har medlemsstaterne rapporteret 1 563 anmodninger om godkendelse og sager indledt på eget initiativ i 2021[20].

Figur 6 — Medlemsstaternes screening af udenlandske direkte investeringer

[19]Nogle medlemsstater rapporterede ingen sager i henhold til deres screeninglovgivning. Én medlemsstat rapporterede et samlet tal for antallet af anmodninger om godkendelse og to (delvise) tal for udfaldet. En anden medlemsstat rapporterede et betydeligt lavere antal sager, der blev screenet i 2021 — i forhold til det antal, der blev rapporteret i forbindelse med den første rapport — da den foretog en forhåndsevaluering af sager, før dens lovgivning trådte i kraft. Nogle medlemsstater rapporterede også om "høringer" vedrørende opfyldelse af betingelserne for de sager, der indgår i dette tal.

[20] Det er vigtigt at bemærke, at medlemsstaterne har forskellige screeningprocedurer, hvilket betyder, at de sager, som rapporteres, afhænger af de nationale procedurer (omfang, forudgående eller efterfølgende kontrol af, at betingelserne er opfyldt, osv.). Nogle medlemsstater erklærer f.eks., at en sag ikke opfylder betingelserne, før der er gennemført en formel screeningprocedure, mens andre først gennemfører en formel screening af en sag og først derefter erklærer, at sagen ikke opfylder betingelserne. De rapporterede grafer og tal i dette kapitel har således til formål præcist at afspejle medlemsstaternes screeningaktiviteter som rapporteret af dem, uanset deres nationale system.

Kilde: Rapportering fra medlemsstaterne.

Der er en åbenlys tendens til at screene flere sager formelt. Ud af de 1 563 anmodninger om godkendelse og sager indledt på eget initiativ blev ca. 29 % af sagerne reelt screenet formelt. Dette synes at markere en stigning i andelen af formelt screenede sager fra 2020[21]. Det kan forklares med et større fokus på, hvad de nationale myndigheder betragter som potentielt "kritisk", samt en ændring i de overordnede investeringstendenser. Ca. 71 % af alle ansøgningerne blev anset for ikke at opfylde betingelserne eller krævede ikke formel screening på grund af en åbenlys mangel på indvirkning på sikkerheden og den offentlige orden.

Antallet af anmodninger om godkendelse er også meget ujævnt fordelt på tværs af EU-medlemsstaterne. Fire medlemsstater tegnede sig for ca. 70 % af alle anmodninger om godkendelse og sager indledt på eget initiativ i 2021.

Af de sager, der formelt blev screenet i 2021, og for hvilke medlemsstaterne har meddelt en beslutning[22], blev flertallet (73 %) godkendt uden betingelser, hvilket betyder, at transaktionen blev godkendt uden krav om yderligere foranstaltninger fra investorens side.

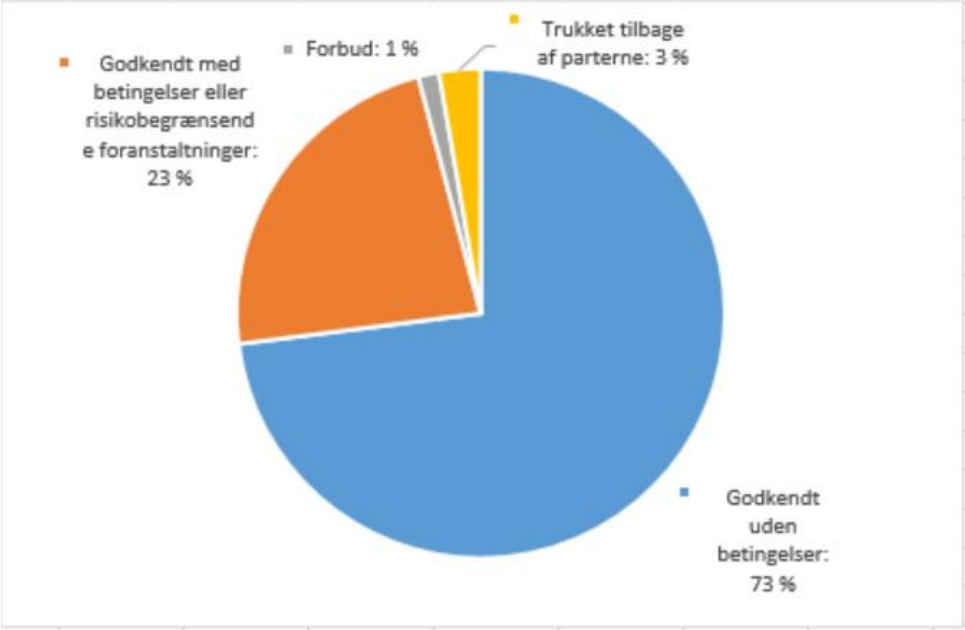
23 % af afgørelserne omfattede imidlertid en godkendelse med betingelser eller risikobegrænsende foranstaltninger. I disse tilfælde har de nationale screeningmyndigheder forhandlet visse foranstaltninger, garantier og tilsagn fra investorernes side, inden de godkendte den planlagte udenlandske direkte investering.

Endelig blokerede de nationale myndigheder i sidste ende kun transaktioner i 1 % af alle afsluttede sager, mens transaktionen i yderligere 3 % af sagerne blev trukket tilbage af parterne.

Figur 7 — Meddelte afgørelser om sager vedrørende udenlandske direkte investeringer

[21] Andelen var på 20 % i den første årsrapport for hele 2020.

[22]For at nå frem til dataene i figur 7 blev en række sager trukket fra det samlede antal rapporterede sager, der formelt blev screenet. Medlemsstaterne rapporterede resultatet af afgørelserne i 68,5 % af sagerne. Desuden blev nogle sager overført i 2022, og udfaldet af disse var derfor ukendt i 2021. De fratrukne sager blev rapporteret af en medlemsstat, som kun angav to af de fire mulige udfald af disse sager.

Kilde: Rapportering fra medlemsstaterne.

Alt i alt giver ovennævnte resultater anledning til følgende vigtige hovedkonklusioner:

- Sammenlignet med 2020 har medlemsstaterne anset de modtagne anmodninger for at være mere følsomme i 2021, da andelen af formelt screenede sager er steget.
- Anmodningerne om godkendelse er ujævnt fordelt på tværs af EU-medlemsstaterne, idet fire lande tegner sig for ca. 70 % af alle modtagne ansøgninger. Andelen var på 86,5 % i den første årsrapport. Dette taler for en diversificering af screeningen blandt medlemsstaterne.
- I hele 2021 blev størstedelen af transaktionerne, hvor der blev meddelt en beslutning, godkendt uden betingelser (73 % i forhold til 79 % i den første rapport).
- 23 % af de afsluttede sager omfattede risikobegrænsende foranstaltninger (dette er en betydelig stigning i forhold til den foregående rapport, hvor andelen var på 12 %).
- Kun 1 % af transaktionerne blev blokeret af medlemsstaterne (i forhold til lidt flere tidligere, dvs. 2 % i den første rapport), hvilket bekræfter, at Den Europæiske Union fortsat er åben for udenlandske direkte investeringer, og at medlemsstaterne kun afviser sager, der udgør en meget alvorlig trussel mod sikkerheden og den offentlige orden.

KAPITEL 4 — EU-MEKANISME FOR SAMARBEJDE OM SCREENING AF UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGER

1. Meddelelser og andre foranstaltninger truffet i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer

Kapitel 3 sammenfattede screeningniveauet på nationalt plan. Det omfatter de investeringer, der fanges på nationalt plan, og som opfylder betingelserne for at blive underkastet screening i henhold til forordningen om udenlandske direkte investeringer.

I 2021 indgav 13 medlemsstater i alt 414 meddelelser[23] i henhold til artikel 6 i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer i forhold til 11 medlemsstater i den periode, der er omfattet af den første årsrapport om screening af udenlandske direkte investeringer[24]. Fem medlemsstater, nemlig Østrig, Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien, stod for mere end 85 % af disse meddelelser. De meddelte transaktioner varierer betydeligt med hensyn til de sektorer, der er omfattet af investeringsmålet, den endelige investors hjemsted samt transaktionens værdi.

De fem sektorer med det største antal transaktioner var IKT, fremstillingsvirksomhed, pengeinstitut- og finansvirksomhed[25], engroshandel og detailhandel — og bygge- og anlægsvirksomhed[26] (i den første årsrapport blev "bygge- og anlægsvirksomhed" medtaget i kategorien "Andet"). De første tre sektorer er de samme som i den første årsrapport, men optræder i en anden rækkefølge.

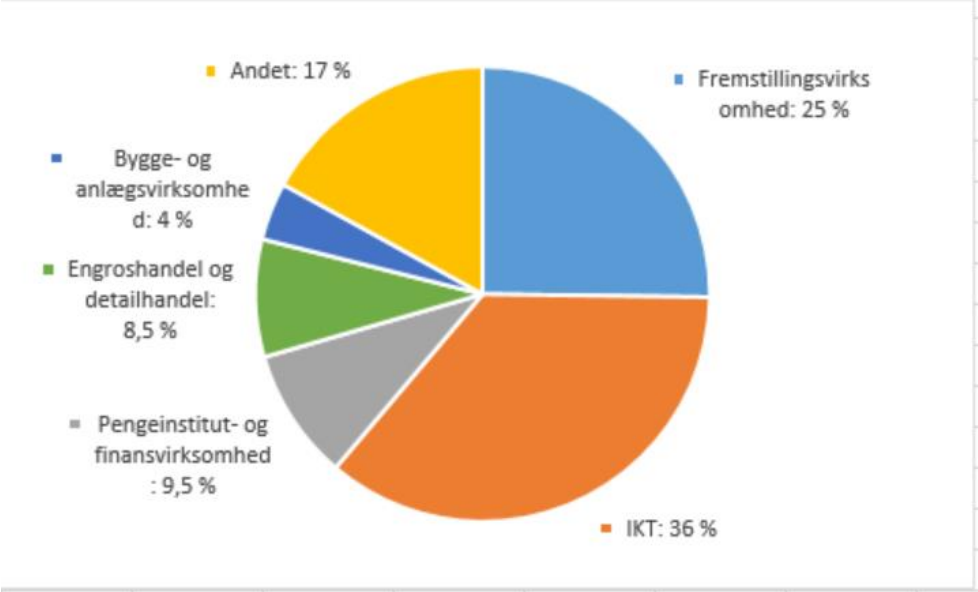
23 Dette omfatter fem sager, der blev meddelt på forhånd i 2020, men behandlet i 2021.

24 Jf. https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2021/november/tradoc_159935.pdf

25 Pengeinstitut- og finansvirksomhed omfatter virksomhed, der udøves af (eller kan henføres til) holdingvirksomheder, fonde eller lignende aktører i den finansielle sektor, som har til formål at erhverve en specifik (egenkapital-) andel i eller kontrol med en målvirksomhed.

26 I den første årsrapport var der tale om fremstillingsvirksomhed, IKT samt engroshandel og detailhandel, kategoriseret under henholdsvis NACE-kode C, J og G.

Figur 8 — De vigtigste målsektorer samlet set i 2021[27]

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

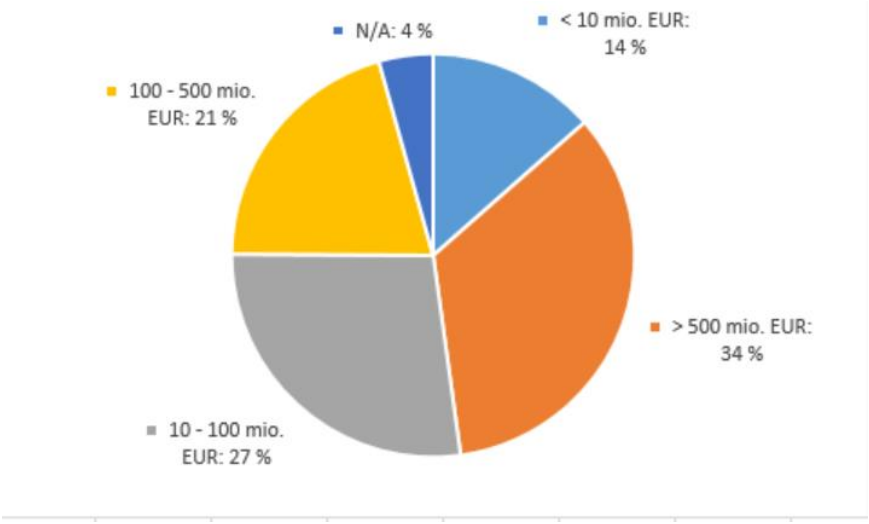
Transaktionernes værdi[28] var i de fleste tilfælde[29] på under 500 mio. EUR, men for den største intervalgruppe (34 %) var værdien på over 500 mio. EUR.

[27] Da sagerne kan omfatte flere sektorer (dvs. NACE-koder), er det samlede antal sager i grafen højere end det samlede antal meddelte sager i 2021. Kategorien "andet" omfatter alle andre sektorer under 4 %, f.eks. el-, gas- og fjernvarmeforsyning, transport og godshåndtering.

[28] Værdien, hvis den foreligger, vedrører målvirksomheden, som kan være et EU-baseret datterselskab af et større virksomhedsmål.

[29] I den første årsrapport lå transaktionernes værdi i de fleste tilfælde på et lavere niveau, dvs. mellem 10 og 100 mio. EUR, idet transaktioner i IKT-sektoren udviste den højeste aftaleværdi, og transaktioner i sektoren "Andre serviceydelser" lå i det laveste værdiinterval.

Figur 9 — Respektiv værdi pr. meddelt transaktion knyttet til udenlandske direkte investeringer ("UDI-transaktion") i 2021[30]

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

Værdien af de meddelte transaktioner spænder over et bredt interval, hvor den laveste aftaleværdi lå på 1 EUR og den højeste værdi på ca. 29-31 mia. EUR.

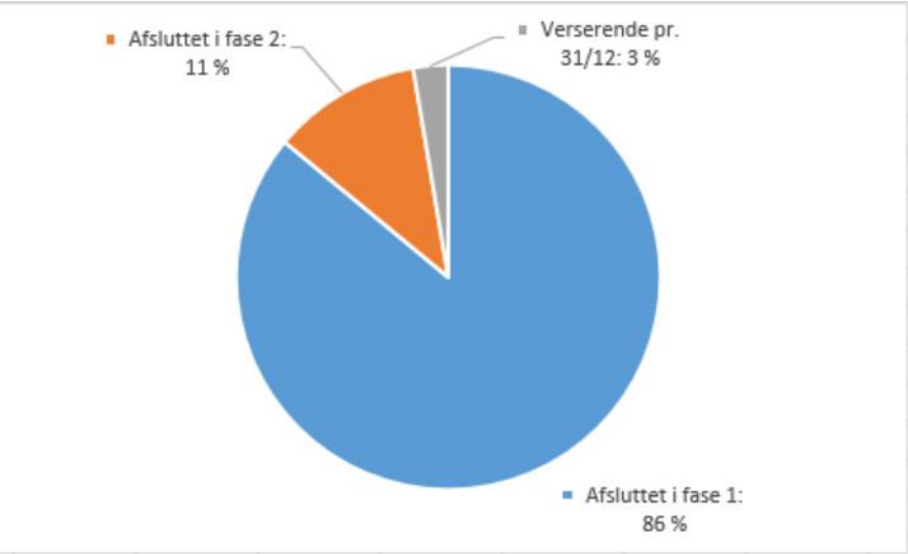
Forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer giver mulighed for at vurdere UDI-transaktioner i to faser: Alle meddelte transaktioner vurderes i fase 1, og kun et begrænset antal går videre til fase 2. Fase 2 indebærer en mere detaljeret vurdering af sager, der kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat eller skabe risici for projekter eller programmer af interesse for Unionen. Fase 2-sager kan i sidste ende afsluttes ved, at Europa-Kommissionen afgiver en udtalelse om den pågældende sag.

30 N/A omfatter blanke felter, ikke tilgængelig/ikke oplyst og ikke relevant.

Af de 414 meddelte sager blev 86 % afsluttet af Europa-Kommissionen i fase 1, og de resterende 11 % (14 % i den tidligere rapport) gik videre til fase 2, hvor den meddelende medlemsstat blev anmodet om yderligere oplysninger. 3 % af disse sager var verserende på skæringsdatoen for denne rapport, dvs. endnu ikke afsluttet i fase 1 eller 2[31].

De yderligere oplysninger, som Europa-Kommissionen anmoder om ved indledningen af fase 2, er af meget forskellig art og afhænger af den specifikke transaktion samt detaljeringsgraden og kvaliteten af de oplysninger, der blev fremlagt sammen med meddelelsen[32].

Figur 10 — Sager afsluttet i fase 1 og fase 2 og igangværende sager

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

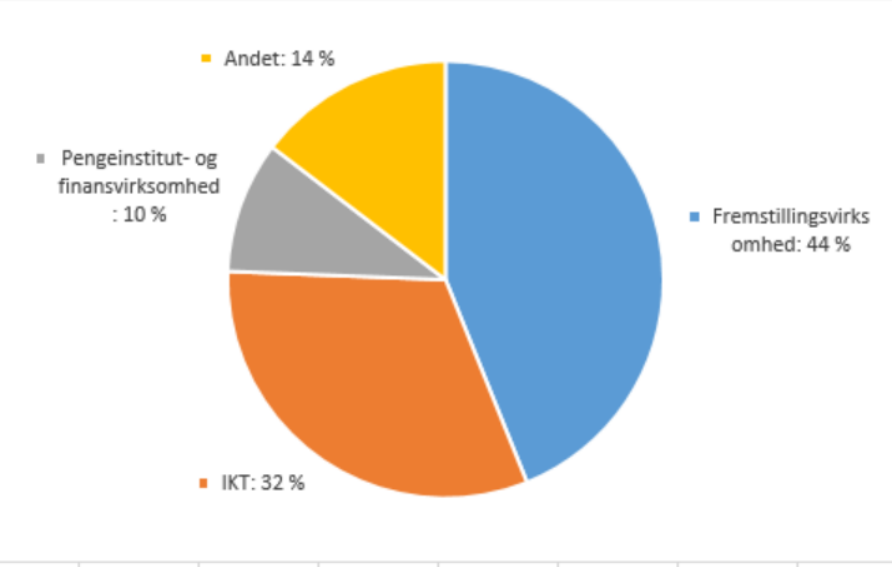
De oplysninger, der anmodes om, vedrører typisk et eller flere af følgende elementer: data om målvirksomhedens produkter og/eller tjenesteydelser, eventuel klassificering af et berørt produkt som produkt med dobbelt anvendelse, kunder, alternative leverandører og markedsandele, investorens indflydelse på målvirksomheden efter transaktionen, målvirksomhedens portefølje af intellektuelle ejendomsrettigheder samt FoU-aktiviteter og investorens yderligere grundlæggende egenskaber og strategi. Der anmodes om disse oplysninger, således at det bedre kan vurderes, hvor kritisk målet er, og i hvilket omfang investoren kan udgøre en potentiel trussel.

De sektorer, der var mest berørt af fase 2-sager, var fremstillingsvirksomhed, IKT og pengeinstitut- og finansvirksomhed. Fremstillingsvirksomhed og IKT tegnede sig for 76 % af alle fase 2-sager. IKT-sektoren steg temmelig drastisk fra 17 % i den tidligere rapport til 32 % i den nuværende rapport.

[31] Pr. 31. december 2021 var 11 af de 414 meddelte sager verserende på skæringsdatoen for denne rapport.

[32] Meddelelsesformularen til oplysninger fra en investor med henblik på en meddelelse i henhold til forordningens artikel 6 og et ajourført dokument med ofte stillede spørgsmål tjener til at sikre en vis ensartethed og et vist minimum af oplysninger om investoren og investeringsmålet i meddelelserne i henhold til forordningen. Begge dokumenter kan findes på http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=2006

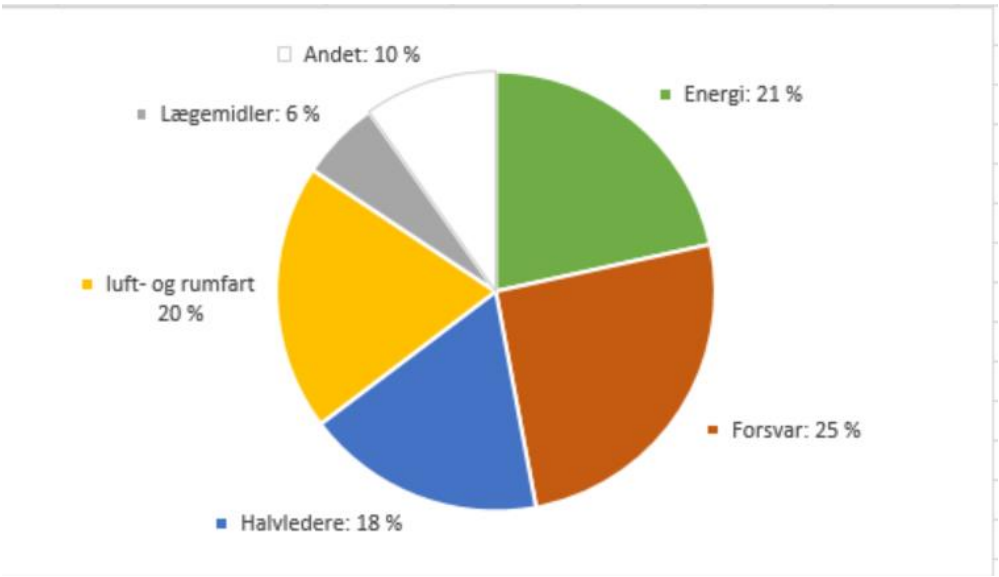
Figur 11 — Vigtigste målsektorer i 2021-sager, fase 2[33]

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

Fremstillingsvirksomhed, der befinder sig øverst på listen, omfatter kritiske infrastrukturer og/eller teknologier, dvs. forsvar, luft- og rumfart, energi, sundhed (herunder lægemidler) og halvlederudstyr. Forsvar og luft- og rumfart tegner sig for næsten halvdelen af meddelelserne i denne sektor (45 %).

Figur 12 — Delsektorer inden for fremstillingsvirksomhed i 2021-sager, fase 2

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

Ni medlemsstater tegnede sig for 47 fase 2-sager[34]. For alle fase 2-sager har den gennemsnitlige varighed for medlemsstaternes indberetning af de ønskede oplysninger været 22 kalenderdage (i

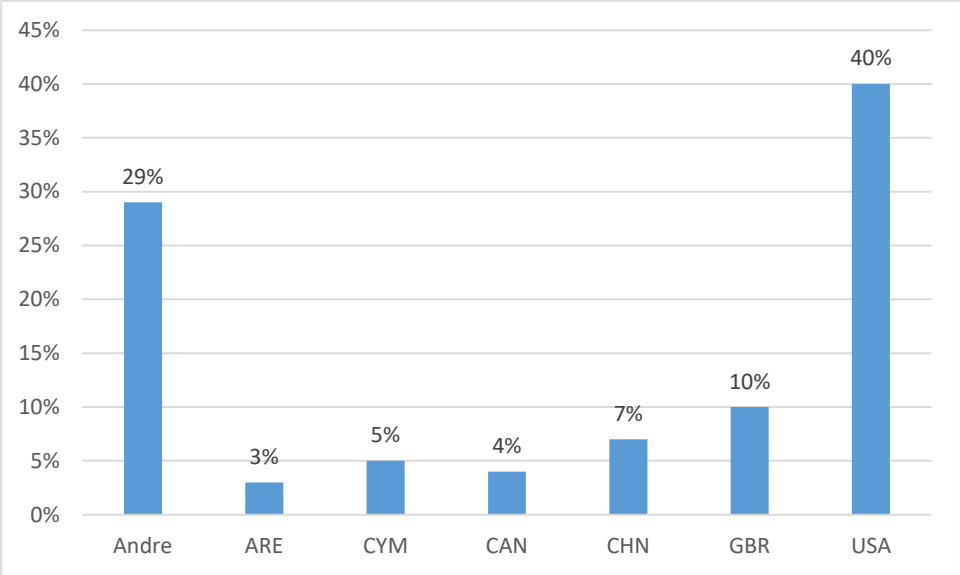
[33]Jf. fodnote 25.
[34]Det var seks medlemsstater for 36 fase 2-sager i den første rapport.

forhold til 31 kalenderdage i den første rapport) med et interval på mellem 3 og 101 dage (i forhold til et interval på mellem 2 og 101 kalenderdage i den første rapport).

Forordningen om udenlandske direkte investeringer fastsætter ikke præcise frister, inden for hvilke medlemsstaterne skal svare, men fristerne i henhold til forordningen suspenderes, indtil der er modtaget fuldstændige oplysninger.

Hvad angår den endelige investors hjemsted, var de fem vigtigste oprindelseslande i de 414 sager, som blev meddelt Europa-Kommissionen i 2021, USA, Det Forenede Kongerige, Kina, Caymanøerne og Canada. Rusland tegnede sig for mindre end 1,5 % af sagerne og Belarus for 0,2 %.

Figur 13 — Endelige investorers hjemsted i 2021-sager

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

Af alle de meddelte sager i 2021 udgjorde 28 % (i forhold til 29 % i den første rapport) UDI-transaktioner, der hørte under flere jurisdiktioner, da de vedrørte (og blev meddelt af) flere medlemsstater[35]. Disse meddelelser vedrørte hovedsagelig sektorerne IKT, fremstillingsvirksomhed, engroshandel og detailhandel samt pengeinstitut- og finansvirksomhed.

Tabel — UDI-transaktioner, der hører under flere jurisdiktioner, og vigtigste sektorer

IKT 39 %
Fremstillingsvirksomhed 20 %
Engroshandel og detailhandel 11 %
Pengeinstitut- og finansvirksomhed 9 %
Andet 32 %

35 "UDI-transaktioner, der hører under flere jurisdiktioner" henviser i denne forbindelse til UDI-transaktioner, for hvilke investeringsmålet er en koncern med tilstedeværelse i mere end én medlemsstat (og eventuelt også i tredjelande), f.eks. gennem datterselskaber i mere end én medlemsstat. Afhængigt af omstændighederne og også de særlige kendetegn ved screeningmekanismen i de pågældende medlemsstater **meddeles sådanne aftaler af mere end én medlemsstat**, men sjældent på en koordineret og synkroniseret måde.

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

Ud over alle de sager, der er meddelt i henhold til forordningens artikel 6, har Europa-Kommissionen i 2021 ikke gjort brug af forordningens artikel 7 (men har gjort brug heraf tidligere, som anført i den første rapport). Artikel 7 giver Europa-Kommissionen mulighed for på eget initiativ at screene investeringer, som den får kendskab til i en medlemsstat, og uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt denne medlemsstat har sin egen screeningmekanisme eller ej.

Hvad angår Kommissionens vedtagelse af udtalelser i henhold til enten artikel 6, 7 eller 8 i forordningen, forbliver sådanne udtalelser fortrolige i henhold til forordningens artikel 10. Der kan i denne rapport derfor ikke offentliggøres oplysninger om individuelle udtalelser.

Der er afgivet udtalelser i mindre end 3 % af alle meddelte sager (samme tal som i den første årsrapport), og de afgives kun, når og hvis omstændighederne ved en sag kræver det, nærmere bestemt investorens risikoprofil og et investeringsmåls kritiske karakter. Når der anbefales risikobegrænsende foranstaltninger, står de i rimeligt forhold til og er tilpasset de konstaterede risici og den kritiske karakter.

Kommissionens udtalelser kan også bestå i udveksling af relevante oplysninger med den medlemsstat, der foretager screeningen, og kan også indeholde forslag om potentielle foranstaltninger til at begrænse de konstaterede risici.

Det vil i sidste ende være op til den medlemsstat, hvor investeringen finder sted, at træffe afgørelse om transaktionen, mens den skal tage behørigt hensyn til eventuelle udtalelser fra Kommissionen.

Ovenstående data fører til de samme hovedkonklusioner som dem, der blev draget i den første årsrapport.

For det første fungerer sagsbehandlingen gennem EU's samarbejdsmekanisme fortsat godt. Af de 414 sager, der blev meddelt i 2021, blev langt størstedelen (86 %) afsluttet i fase 1, dvs. meget hurtigt, og kun 11 % af de meddelte sager (i forhold til 14 % i den periode, der var omfattet af den tidligere rapport) blev afsluttet i fase 2, og mindre end 3 % af sagerne resulterede i en udtalelse fra Kommissionen.

For det andet er der en tendens til mere diversificering af screeningen blandt medlemsstaterne. Fire medlemsstater tegnede sig for ca. 70 % af alle de ansøgninger, der blev modtaget i 2021, mens det var 86,5 % i den første årsrapport.

For det tredje gælder det, at mens de fleste sager i fase 1 vurderes hurtigt inden for de foreskrevne 15 kalenderdage, varierer varigheden af sager, der går ind i fase 2, betydeligt som følge af den tid, medlemsstaterne har brug for til at besvare en anmodning fra Kommissionen om yderligere oplysninger, idet de ofte er afhængige af investoren i forbindelse hermed.

For det fjerde afspejler de mest berørte sektorer (IKT, fremstillingsvirksomhed, pengeinstitut- og finansvirksomhed samt engroshandel og detailhandel) og de endelige investorers hjemsted (USA, Det Forenede Kongerige, Kina, Caymanøerne og Canada) i de sager, der er meddelt i henhold til forordningen, i vid udstrækning de overordnede investeringstendenser som beskrevet i kapitel 1 i denne årsrapport og afsnit 1 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene vedrørende de mest berørte sektorer og de endelige investorers hjemsted.

For det femte vedrører et betydeligt antal sager, som medlemsstaterne har meddelt, en eller flere af de faktorer, der er anført i forordningens artikel 4. Dette omfatter navnlig kritisk infrastruktur, teknologi og produkter med dobbelt anvendelse, adgang til følsomme oplysninger samt det forhold, at den udenlandske investor kan være statsligt ejet eller underlagt statslig kontrol eller indflydelse.

2. Udenlandske direkte investeringer fra Rusland og Belarus i forbindelse med Ruslands invasion af Ukraine

Som reaktion på Ruslands uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine, der støttes aktivt af Belarus, har EU i 2022 vedtaget omfattende og solide pakker af restriktive foranstaltninger ("sanktioner") over for begge lande. Sanktionerne mod Rusland har til formål at underminere Kremls evne til at finansiere krigen, påføre de personer i Ruslands politiske elite, der er ansvarlige for invasionen, klare økonomiske og politiske omkostninger og reducere deres økonomiske grundlag. I lyset af Belarus' materielle støtte til den russiske invasion har EU vedtaget yderligere sanktioner mod Belarus. Sanktionerne mod Belarus er udformet med henblik på at have en lignende virkning som dem mod Rusland.

Mens FDI-screening og sanktioner er særskilte retlige instrumenter, som hver især har et forskelligt formål og fungerer forskelligt, kræver Ruslands militære aggression mod Ukraine større årvågenhed over for russiske og belarusiske direkte investeringer i Unionen. Dette har en større rækkevidde end investeringer foretaget af personer eller enheder, der er omfattet af sanktioner. Under de nuværende omstændigheder er der en øget risiko for, at enhver investering, der direkte eller indirekte er knyttet til en person eller enhed, der er tilknyttet, kontrolleret af eller underlagt indflydelse fra den russiske eller belarusiske regering, i kritiske aktiver i EU kan udgøre en trussel mod sikkerheden eller den offentlige orden i medlemsstaterne.

På denne baggrund vedtog Europa-Kommissionen i april 2022 retningslinjer[36] til medlemsstaterne om udenlandske direkte investeringer fra Rusland og Belarus for at sikre, at der lægges særlig vægt på investeringer i kritiske EU-aktiver fra enheder eller personer, som på en eller anden måde er tilknyttet den russiske eller belarusiske regering.

3. Foranstaltninger truffet siden den 1. januar 2021 og yderligere perspektiver

Denne rapport markerer konsolideringen af en europæisk politik, der er afgørende for beskyttelsen af sikkerheden og den offentlige orden i Unionen. Oprettelsen af medlemsstaternes mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer og den fortsatte forbedring heraf, videreudviklingen af EU-samarbejdsmekanismen i løbet af 2021 samt samarbejdet med partnerlande om udenlandske direkte investeringer, herunder med Amerikas Forenede Stater gennem arbejdsgruppen vedrørende udenlandske direkte investeringer under handels- og teknologirådet, har gjort det muligt for EU at konsolidere grundlaget for EU's screeningsystem. EU er allerede — lidt over halvandet år efter forordningens ikrafttræden — en veletableret og proaktiv aktør inden for screening af udenlandske direkte investeringer.

Rapporten bekræfter den klare merværdi, som forordningen om udenlandske direkte investeringer og samarbejdsmekanismen giver. De har vist sig at være værdifulde og virkningsfulde værktøjer. Der har ikke været rapporteret lækage af oplysninger vedrørende meddelelser, udtalelser eller

[36]Jf. fodnote 14.

andre foranstaltninger i henhold til forordningen. En hensigtsmæssig behandling og **beskyttelse af alle oplysninger, der indgives**, med henblik på forordningens artikel 6, 7 og 8, **er afgørende** for at sikre den nødvendige tillid mellem alle involverede parter, dvs. parterne i en transaktion, den meddelende medlemsstat, de øvrige 26 medlemsstater og Europa-Kommissionen.

For at lette en effektiv gennemførelse af forordningen og sikre en højere grad af overensstemmelse mellem og fuldstændighed af de meddelelser, som medlemsstaterne indsender i henhold til forordningens artikel 6, har Kommissionen udarbejdet ajourførte udgaver af **meddelelsesformularen** til investorer. Kommissionen har også fremlagt et ajourført dokument med **ofte stillede spørgsmål** (i juni 2021).

Med hensyn til **bedste praksis** fortsætter Europa-Kommissionen med at fremme udvekslinger mellem medlemsstaterne efter at have afholdt det allerførste fysiske møde med repræsentanter fra alle medlemsstater i marts 2022 efter virtuelle udvekslinger under pandemien. Erfaringerne viser, at der generelt er plads til yderligere forbedringer, navnlig på de områder, som medlemsstaterne har udpeget. Alle var dog enige om, at instrumentet og samarbejdsmekanismen fungerer meget tilfredsstillende og har betydelig merværdi for de nationale myndigheder i deres endelige beslutningstagning om de pågældende transaktioner og for beskyttelsen af Den Europæiske Unions interesser (projekter eller programmer).

Europa-Kommissionen har en stærk forventning om, at yderligere medlemsstater meget snart vil vedtage og styrke deres nationale lovgivning om screening af udenlandske direkte investeringer og dertil knyttede mekanismer vedrørende potentielt risikable udenlandske investeringer. Der er allerede flere gange blevet givet udtryk for denne holdning, navnlig i vejledningen fra 2020 til medlemsstaterne om, hvordan man anvender screening af udenlandske direkte investeringer i tider med en folkesundhedsmæssig krisesituation og økonomisk sårbarhed i EU[37] — og senest i vejledningen til medlemsstaterne om udenlandske direkte investeringer fra Rusland og Belarus[38]. Det bør blot være et spørgsmål om tid, før alle 27 medlemsstater har indført en sådan mekanisme og dermed bidrager direkte til at nå det fælles sikkerhedsmål. Stigningen i antallet af medlemsstater, der har en national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer, bør føre til en intensivering af samarbejdet i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer. Da det økonomiske klima er usikkert, er det imidlertid vanskeligt at forudsige antallet og arten af fremtidige meddelelser.

Med hensyn til **mulighederne for den fremtidige udvikling** iværksatte Europa-Kommissionen i 2021 en **undersøgelse af samarbejdsmekanismen vedrørende udenlandske direkte investeringer**. Formålet er at vurdere samspillet mellem de screeninger, der foretages af de nationale myndigheder og Europa-Kommissionen, og at identificere ethvert væsentligt problem med effektiviteten eller virkningsfuldheden i lyset af de politiske mål i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer[39]. Undersøgelsen vil bidrage til Kommissionens overvejelser

[37]Jf. fodnote 13.
[38]Jf. fodnote 14.
[39]De specifikke mål med undersøgelsen er i) at give et overblik over den eksisterende lovgivning i de medlemsstater, der i øjeblikket har en screeningmekanisme, ii) at undersøge, hvordan den nationale lovgivning og forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer regulerer samspillet mellem de nationale myndigheder og med Europa-Kommissionen inden for rammerne af den samarbejdsmekanisme, der er indført ved forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, iii) at udpege eventuelle væsentlige problemer i det nuværende system af nationale

om det potentielle behov for en revision af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer i 2023. Undersøgelsen forventes afsluttet i sommeren 2022.

love og forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, der kan føre til mindre effektive og/eller virkningsfulde resultater set i lyset af de politiske mål i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, og iv) at tage hensyn til behovet for, at den administrative byrde for investorer og andre interessenter står i et rimeligt forhold til de politiske mål og de relevante overvejelser i forbindelse med sikkerheden eller den offentlige orden.